28

pag. 722.

Sõa fis ennoſt fis. eni waits
fine fõmiſe rattalo lewwa
fõial fillile am. ule wäuſſe,
fſt fis foap full nu hännoja
fõdä kiidi woste eni wõtte,

Sinne neljapäewä hommorgu
puhastawa mõne eidnise nõud
ian wäuſſeja seabiden. fſt.
fis foap fe wasta nibuaid
puhas rõigiſt kahjubiscſt
puthtdiſt. ka nibu Kaelme
ehk muud äwa niſtwa.

Eni mõnicord ule lämbe min-
nen jõha uspe wahele kõst.
fis am fe tahendus et koski
rändrahi laotja poap, eni kuna
jõdo kõst, fis foap masterahwa
laotja; aga eni tõa jõha, fis
maisterahwa laotja,

|| Nõb mes olli wanaſt rõige
jahik säänu. ja temma jahi
kook olli õks eje kawa sõtsa,
ja temi olli mitu kõrd je oma
jahil rõnga äwa wandma. nimi
ütel. ma ei lä kennast enamp

ent eni mõni poeva olli müüsta
tännü fis kuhi temal fülledi.
hänna jahike minnä. aga jälkest
olli oſjanda sänit. ſeſt õdäki es
fa temä oma roolida. neka kaeſta
nimi temä sõnnü fillele pakuma
medesta sõda paak tulema. ja
nüüd tulli temäle üks kuudmaa:
to. mes wasta. ja küsſis, kas
ja säwe. ja ta wastas: säwen
kuhja tuult tarkan asjadem,
ja kuis oñ, mo näal fa olit ja
jahik kaunnü ſeſt full ammo ja
jõdi küste. jõhjen. — ja kaubis
säwen kätt. aga mitäkä es fa,
ſeſt kuni kaed sag mo õnn on jõdi
nii, ſeſt ma ei ja tennäki enamb
midaki toppa. ja üks wõõras
ma ammon fulle. kää näny, kuni fa
jamä pewä kaet fis toppat ja wäga
paſis, „nuh üks fis,“ ütles ta ja nõunſi
ma oppan fulle, et ei ole fina. kenitsele
oma kawwale kõst. fis wõtte fina
fe kiik mes oppudeja fille annab
nii õra kui kõdi ei näe. ja ta sada
nimi, mine mõtſte. ja kaiwa pesa
fis fe nuhk. nimi pane kiik fõnun
fiſſe. ja kaſe oma jadi müüsta
fulle kennä põrale, ja eni fa olit jäänd
kuiwä õra kõda fis foap ka ſaksis tahan
ja eni ta ni olli tennü fis eni ta
mõtſe kätt fis tulli ütes kõwessa jalaga
peipisse ja ei temäle mõtſa etkſit
nii wõrra mano eni temä ennesli
koppa futſi.

Stenväärt õppetaja J. Hurt
õige panga mille pehse et ma nü
pidäsin neja üle. ja wõtsin õppejõuſaja
ilmuma. õppetelt ostſin teiſt kirja. st ei ilmu
mat. fis õppejõu ise adepi. ſeſt ma ei taha õida
ise kõiga maha jätta. — aga nüüd jõhtus meie
peretammon ise waste ümmadus mis pärale selle kõik
õpeta ei tõmmat. — pohlus ees teiſt alamtheelt
kirja. — mis mulk weel aeä juttu ajata. selle
jaan teile fina kirja joatma.

Jõmbu wõpel kahan
tuhkja. Leopalda

F. Freial. üttiſes dõr
21. detſembrikuu. 1886 aſt
Br Hermannsbergus mõ Hermannsen
ploodra Hwalimehhelgus bonsoroo
Depiteem Hepenna, etc. Paarun
Hõpeſin

pag. 723.

1

Petſeri maakonnaſt 1. Kuld Julg (10x)
Saatnud: J. Freial

Saadud: 18/II 97. Üks akiele paar elas mõnda rahulikſt, nimi rõõmſaste, aga
neil es ole ainuwiſtsi: laſt ega neide wanamdusſt praa pesimä, ja
tegi neide südäime durbas et nemä naku enämp es lõewä, ſis kahs
ja mees ütte kanga mano et wahelſt pea tüijap õnis neil kahs
praſi. ent ſel aſſpus olli nüüdſi wasta kahtteiskümmend kani
nunna, ja rookka eſi neid kaudma waani paja wälla tulewa
ja praa niſſt munelſt fulle ka kahteiskümmend paja, mitte
kani paja, waid inemiſe kahſe, ees aigamõõda, punaſ mehs
kaswawa õnni fina eſiſi,

Riskas mees kahs nüüd hõõnelega kaddo ja oft
munat äna ja nakkas kaudma, nimi kaud kaani paja naaſi
munne ſeſt wälla tulema, nimi ütteteiskümme muna ſeſt kulli
paja õnis ütlüſi wälla, ent üks muna jäi teneres, ſellepärast mees
ka, et wahelſt näas munas jäi, aga päiwä peraſt tulli ſellepärast
ka paja wälla nimi ollisi tõſimitz paige läes, nimi nemä
kaswi wõaga autter, uttembaks õnni käis mine inemiſe õrahuſe.
nii et nemä paani aasta jõuſel punaſ mehs alli rahanu,
ja nemä olli punne nimi tugewa, ja pärast olli neile ka waia,
ſis kahſi nee üteteiskümmend wanja tõõle nõudu päale, ja panni
paewaga egaüks ütte kuhja kaino üles, ja kahſi kaddo nimi
üttiſis nawembaks wahe pikka es tule naeiga ütteks tõõle, ſeſt ka
wiſt ei sõhka meiega ütteks tõõl olla, —. Aga tõiſel paewal
kahs ſel nawembaks ütſindä kainale, ja pand ka õdanyus üteteiskümmend
kaino kuhja üles nõpanna õnni teiſe kuldsaua. ja kahs kaddo, ſis
sit ega tedä panemaſ paajas õnni teiſi,

Ja nüüd waadaſ ei tüüpi kes ega õeſt neid kaino
kuhja õnä põnna, ieg üa päale ütte kuhja, ja nüüd kahs
neil ſel kahſis kaudmine ja tüüpas, nimi ſis kahſi nee ütte
waanun wahe õnis kuldsaua wahtinä, aga es aunuk ega nõa kaddaki
õnni ennesli kainaa kuhi pöädi iga õnä, ja ſis tõiſel päewal
kahs ſel naaanip wahi ütſindä wahtina, paiſtas kuhja alla ja wõi
hä kuhli jõuwan penäliſt wennhti kõtte, — ja wõis näep
ka õnni meneſt tuleſ kuhu kattateiskümme praajaga wälla